

Sygn. akt II Ka 204/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Dariusza Dragana

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2020 r.

sprawy **M. O.**

oskarżonego z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim

z dnia 30 stycznia 2020 r. sygn. akt II K 393/19

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego M. O. na rzecz Skarbu Państwa 270 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 204/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 30 stycznia 2020 r., sygn. II K 393/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		M. O.	W dniu 28 lipca 2019 r. w S. M. O. znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,92 mg/l, 1,15 mg/l i 1,02 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki T (...) o numerze rejestracyjnym (...).	zeznania K. B.L. B. P. K.	k. 125-126v
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	Zeznania K. B.	Zeznania przesłuchanych na rozprawie apelacyjnej świadków wzajemnie się uzupełniały. Małżeństwo B. przebywało w nocy z 27/28 lipca 2019 r. u rodziców, a sąsiadów oskarżonego. Wskazywali oni tylko te elementy rzeczywistości, które mieli okazję zaobserwować osobiście lub te, o których wiedzę czerpali relacji osób, które były obecne na miejscu zdarzenia. Brak jest jakichkolwiek podstaw, aby uznać, iż zamierzali bezpodstawnie obciążyć oskarżonego. Zeznania K. B. i L. B. w powiązaniu z okolicznościami zatrzymania oskarżonego, jego przyznaniem się do winy w postępowaniu przygotowawczym oraz zeznaniami P. K. tworzyły logiczny ciąg wydarzeń.
2.	Zeznania L. B.	Jak wyżej w pkt 1.
3.	Zeznania P. K.	Dowód pośredni. W pełni korelował z zeznaniami w/w świadków, uzupełniając je i tworząc logiczną całość, co do okoliczności zdarzenia. W postępowaniu odwoławczym świadek ten dodał, iż oskarżony po zatrzymaniu nie chciał wskazać, gdzie znajduje się jego auto, ale miał przy sobie kluczyki do samochodu T.. Brak jest przy tym powodów, aby podzielić stanowisko, że walor dowodowy zeznań składanych przez tzw. „świadków ze słyszenia” jest w znaczącym stopniu mniej wartościowy niż tych świadków, którzy mieli okazję sami zaobserwować inkryminowane

		wydarzenie. Pośredni dowód w postaci zeznań „świadków ze słyszenia” każdorazowo rozważyć należy zgodnie z art. 7 kpk, podlega zatem identycznym regułom ocennym, jak pozostały materiał dowodowy i jeżeli jego końcowa ocena jest pozytywna, może on, tak jak w niniejszej sprawie, na równi z pozostałymi dowodami stanowić podstawę ustaleń faktycznych.
--	--	--

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	- obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść wyroku, tj. art. 350a kpk w zw. z art. 410 kpk oraz art. 6 kpk, poprzez zaniechanie wezwania na rozprawę świadków K. B., L. B., P. K. i postąpienie przez Sąd wbrew zasadzie bezpośredniości i ustności procesu karnego, podczas gdy nie zachodziły przesłanki wskazane w tym przepisie, tj. przesłuchanie świadków	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>przebywających za granicą lub mających stwierdzić okoliczności, które nie są tak doniosłe, aby konieczne było bezpośrednie przesłuchanie świadków na rozprawie, w szczególności takie, którym oskarżony w swoich wyjaśnieniach nie zaprzeczył, co doprowadziło do ustalenia okoliczności faktycznych sprawy na podstawie niekompletnego materiału dowodowego, z wyeliminowaniem przesłuchania świadków w toku rozprawy i jednocześnie pozbawiło oskarżonego prawa do obrony z uwagi na niemożność zapoznania się bezpośrednio z tymi dowodami i zadawania pytań świadkom, a Sąd Rejonowy w ogóle nie umotywował takiego stanowiska w uzasadnieniu wyroku;</p>	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut częściowo zasadny. W przedmiotowej sprawie rzeczywiście doszło do obrazy art. 350a kpk, niemniej jednak po konwalidowaniu tego uchybienia i uzupełnieniu postępowania dowodowego poprzez przesłuchanie w/w świadków na rozprawie apelacyjnej Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż uchybienie to nie miało wpływu na treść zaskarżonego wyroku, a tylko naruszenie przepisów procesowych o tym charakterze, zgodnie z art. 438 pkt 2 kpk, może stanowić skuteczny zarzut apelacyjny. Skazanie oskarżonego przez Sąd Rejonowy było prawidłowe. Dowody przeprowadzone w postępowaniu odwoławczym, z którymi Sąd Okręgowy miał styczność na rozprawie z uwagi na zasadę bezpośredniości, utwierdziły		

przekonanie o prawidłowości zaskarżonego wyroku.		
Wniosek		
<p>1/ o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ponieważ konieczne jest przeprowadzenie przewodu na nowo w całości, z uwagi na to, że Sąd pozbawił oskarżonego prawa do rzetelnego procesu</p> <p>ewentualnie</p> <p>2/o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego M. O. od zarzucanego mu czynu;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków. Nie było konieczne uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zgodnie z art. 437 § 2 zd. 2 kpk uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 kpk, art. 454 kpk lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.		
Lp.	Zarzut	
2.	- art. 182 § 1 kpk w zw. z art. 186 kpk, poprzez odtworzenie wypowiedzi O. O. oraz B. O., które odmówiły zeznań za pomocą zeznań świadków K. B., L. B. oraz P. K., podczas gdy świadek, który korzysta z praw odmowy składania	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>zeczności, przestaje w sprawie istnieć jako osobowe źródło dowodowe, ani żadne jego wypowiedzi nie mogą być w procesie odtworzone, bez względu na to jak zostały utrwalone, czy to za pomocą protokołu, taśmy magnetofonowej, filmu, fotografii czy innych środków, a wszelkie próby odtworzenia tych zeznań, zarówno za pomocą świadków jak urządzeń technicznych, są obejściem ustawy;</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut bezzasadny. Zakaz dowodowy przewidziany w art. 182 § 1 kpk w zw. z art. 186 § 1 kpk nie oznacza wyłączenia możliwości przesłuchiwania osób trzecich na okoliczności, o których zeznawała osoba, która w późniejszym czasie skorzystała z prawa do odmowy zeznań lub którą zwolniono od zeznawania, w sytuacji, gdy są to świadkowie ze słuchu, czerpiący swe informacje od tego, kto skorzystał z uprawnień wskazanych w art. 182 i 185 kpk (por. wyrok SN z dnia 10 marca 1971 r., IV KR 16/71, OSNKW 1971, nr 9, poz. 131, z aprobowaną glosą J. Nelkena, NP 1972, nr 10). W orzecznictwie ugruntowane pozostaje stanowisko, iż użytego w art. 186 § 1 kpk in fine wyrażenia „zeznanie” nie można wyklądać wyłącznie literalnie. Obejmuje ono swym zakresem znaczeniowym bowiem każdą - nie mającą charakteru prywatnego - wypowiedź osoby uprawnionej do odmowy złożenia zeznań przekazaną organowi postępowania wykonującemu z udziałem tego świadka czynności procesowe lub pozaprocessowe (tzw. rozpytanie) a następnie przez ten organ</p>		

zrelacjonowaną. Warunkiem objęcia przedmiotowym zakazem takiej wypowiedzi jest jednak to, że padła ona z inicjatywy takiego organu, a nie inicjatywy osoby, która uzyskała następnie status świadka z uprawnieniem do odmowy składania zeznań. Jeśli więc osoba najbliższa sama, bez jakiegokolwiek zaangażowania funkcjonariusza publicznego, które wyklucza prywatny charakter wypowiedzi - udziela mu lub osobie trzeciej określonych informacji, a następnie korzysta z uprawnienia przewidzianego w art. 182 § 1 kpk, te zrelacjonowane informacje mogą być dopuszczone i wykorzystane jako dowód w sprawie, pod warunkiem, że nie narusza to zakazu z art.174 kpk. Inne rozumienie omawianego przepisu mogłoby prowadzić do nadużyć godzących w jego ratio legis, w szczególności do łatwego obejścia omawianego zakazu dowodowego przez organ prowadzący postępowanie karne (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 24 kwietnia 2019 r., sygn. II AKa 87/19, Legalis Numer 2147891). Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy, pojawiające się w relacji funkcjonariusza Policji P. K. (dowód pośredni) spontaniczne wypowiedzi żony oskarżonego O. O. i płynące z nich okoliczności, mogły stać się podstawą ustaleń faktycznych Sądu Rejonowego. Analogiczna sytuacja dotyczyła zeznań K. B. i przekazanych mu przez matkę oskarżonego informacji (k. 7).

Wniosek

1/ o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ponieważ konieczne

zasadny

częściowo zasadny

<p>jest przeprowadzenie przewodu na nowo w całości, z uwagi na to, że Sąd pozbawił oskarżonego prawa do rzetelnego procesu</p> <p>ewentualnie</p> <p>2/o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego M. O. od zarzucanego mu czynu;</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>3.</p>	<p>- art. 7 kpk, przez dowolną, a nie swobodną ocenę wyjaśnień oskarżonego złożonych w toku postępowania przygotowawczego skutkujących przyjęciem, iż nie było powodów, aby oskarżony fałszywie pomawiał się o popełnienie przestępstwa, którego nie popełnił, podczas gdy jak wynika z jego wyjaśnień w toku postępowania sądowego, był on nakłaniany przez funkcjonariuszy Policji do przyznania się do czynu i tę okoliczność uprawdopodobnia fakt, iż oskarżony w rozmowie z policjantem P. K. nie przyznawał się do przestępstwa, a przyznał się dopiero w toku przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Rejonowy w sposób zgodny z art. 7 kpk przymiotem wiarygodności obdarzył wyjaśnienia oskarżonego</p>		

z postępowania przygotowawczego, w których przyznał się on do winy (k. 22-23). Dopuszczalne jest obdarzenie walorem wiarygodności fragmentów relacji pochodzących ze źródła dowodowego, któremu w innej części relacji odmówiono wiarygodności. Przepisy Kodeksu postępowania karnego nie narzucają żadnych dyrektyw, które nakazywałyby określone ustosunkowanie się do konkretnych dowodów i nie wprowadzają różnic co do wartości dowodowej poszczególnych dowodów - nie daje więc podstaw do założenia, jakoby wyjaśnienia lub zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym miały większą moc dowodową od składanych na rozprawie i vice versa. Zeznania złożone czy to w postępowaniu przygotowawczym, czy też sądowym następnie odwołane lub zmienione, stanowią bowiem dowód w sprawie, który tak jak każdy inny dowód podlega swobodnej ocenie Sądu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 31 stycznia 2012 r., sygn. II AKa 400/11, LEX nr 1109534). W przedmiotowej sprawie brak było przesłanek, aby uznać, że oskarżony niezgodnie z rzeczywistością miał przyznać się do popełnienia czynu, którego nie był sprawcą, jak również, aby bezpodstawnie wyraził wolę skazania w trybie art. 335 § 1 kpk oraz by na przyznanie się oskarżonego do winy miały wpływ jakiegokolwiek czynniki zewnętrzne, w tym nieuprawnione działania funkcjonariuszy. Wyrażone we wniesionej apelacji twierdzenia odnośnie tego rodzaju okoliczności pozostawały gołosłowne i nie zostały w żaden sposób uprawdopodobnione przez obrońcę. Nie przekonał Sądu Okręgowego również argument obrońcy, iż oskarżony bezpośrednio

po zatrzymaniu miał w rozmowie z funkcjonariuszami Policji zaprzeczyć kierowaniu pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości. W ocenie Sądu Okręgowego, obrońca oskarżonego przecenił tę okoliczność w kontekście ewentualnej wadliwości pierwszoinstancyjnej oceny wyjaśnień oskarżonego. Zwrócić należało uwagę, iż M. O. zatrzymano w dniu 28.07.2019 r. o godzinie 06.50 (k. 2). Pierwsze badanie stanu jego trzeźwości nastąpiło kilkanaście minut później, o godz. 07:06. Oskarżony, po zatrzymaniu znajdował się w znacznym stanie upojenia alkoholowego (z wynikiem kolejno – 0,92, 1,15, 1,02 mg/l, 0,98 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, zatem ok. 2 promile alkoholu we krwi). Uprawnionym jest wniosek, iż tak znaczny stan upojenia alkoholowego ograniczył w jego postępowaniu krytycyzm. Z zeznań przesłuchanych w tej sprawie świadków jednoznacznie wynikało, iż oskarżony po przyjęciu weselnym zachowywał się agresywnie i wszczął z najbliższą rodziną głośną, uciążliwą dla sąsiadów, nocną awanturę. Z kolei, wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznał się do winy, składał on ponad 24 godziny po zatrzymaniu, w dniu 29.07.2019 r. w okolicach południa (k. 22-23). Jego przesłuchanie nie odbyło się zatem „na gorąco”, kiedy oskarżony mógł jeszcze pozostawać w stanie nietrzeźwości, wręcz przeciwnie. W tej sytuacji uprawnione jest wnioskowanie, iż jako zatrzymany na Komisariacie Policji miał aż nadto czasu, aby dokładnie przemyśleć swoje wyjaśnienia. Reasumując powyższe rozważania, uznanie przez Sąd Rejonowy wyjaśnień oskarżonego z postępowania sądowego jako niewiarygodnych i oparcie się przez

<p>Sąd Rejonowy na jego przyznaniu się do winy w postępowaniu przygotowawczym, spotkało się z pełną aprobatą Sądu Okręgowego, który nie stwierdził w tym względzie naruszenia przepisu art. 7 kpk.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1/ o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ponieważ konieczne jest przeprowadzenie przewodu na nowo w całości, z uwagi na to, że Sąd pozbawił oskarżonego prawa do rzetelnego procesu</p> <p>ewentualnie</p> <p>2/o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego M. O. od zarzucanego mu czynu;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>4.</p>	<p>- art. 7 kpk, poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zeznań świadków K. B., L. B. oraz P. K. poprzez przyjęcie, że oskarżony poruszał się pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, a w tym zakresie osoby te relacjonowały wyłącznie wypowiedzi osób, które odmówiły zeznań;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		

<p>Zarzut wtórny, omówiony w rubryce 3.2 (obraza art. 182 § 1 kpk w zw. z art. 186 kpk). Zeznania K. B., L. B. oraz P. K. słusznie zostały obdarzone przez Sąd Rejonowy przymiotem wiarygodności. Jak już wskazano w niniejszym uzasadnieniu, po przesłuchaniu tychże świadków na rozprawie apelacyjnej, Sąd Okręgowy stwierdził prawidłowość pierwszoinstancyjnej oceny i finalnych wniosków odnoszących się do tychże depozycji. W dochodzeniu do prawdy obiektywnej Sąd może posługiwać się nie tylko dowodami bezpośrednimi, którymi aktualnie dysponuje, ale również dowodami pośrednimi oraz prawidłowym logicznie rozumowaniem, wspieranym przesłankami natury empirycznej, nasuwającymi jednoznaczny wniosek, iż dane zdarzenie, czy też okoliczność, rzeczywiście miały miejsce.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1/ o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ponieważ konieczne jest przeprowadzenie przewodu na nowo w całości, z uwagi na to, że Sąd pozbawił oskarżonego prawa do rzetelnego procesu</p> <p>ewentualnie</p> <p>2/o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego M. O. od zarzucanego mu czynu;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.		
Lp.	Zarzut	
5.	<p>- błąd w ustaleniach faktycznych, będący wynikiem mającej wpływ na treść orzeczenia obrazy w/w przepisów postępowania, polegający na bezpodstawnym przyjęciu, że oskarżony M. O. w dniu 28 lipca 2019 r. w S., pow. S., woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,92 mg/l, 1,15 mg/l, 1,02 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki T. (...) o nr rej. (...), podczas gdy prawidłowa ocena wszystkich przeprowadzonych w sprawie dowodów, a przede wszystkim wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań świadków nie daje żadnych podstaw do przyjęcia sprawstwa oskarżonego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Bezzasadność wszystkich zarzutów obrazy prawa procesowego sformułowanych przez obrońcę oskarżonego, czyniła niezasadnym także wtórny zarzut błędu w ustaleniach faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji, który miałby być następstwem uchybień w zakresie postępowania dowodowego oraz wadliwej oceny przeprowadzonych w sprawie dowodów osobowych, generującej ustalenia faktyczne. Dla skuteczności zarzutu błędu w ustaleniach niezbędne jest wykazanie nie tylko wadliwości ocen i wniosków wprowadzonych przez</p>		

<p>Sąd, ale i wykazanie konkretnych uchybień w ocenie materiału dowodowego, jakich dopuścił się Sąd (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 8 czerwca 2004 r., sygn. II AKa 112/04, KZS 2004 nr 8, poz. 60, str. 33, Prok. i Pr. 2005 nr 4, poz. 27, str. 15, Legalis Numer 69935). Skarżący w tej sprawie nie wykazał tego rodzaju uchybień.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1/ o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ponieważ konieczne jest przeprowadzenie przewodu na nowo w całości, z uwagi na to, że Sąd pozbawił oskarżonego prawa do rzetelnego procesu</p> <p>ewentualnie</p> <p>2/o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego M. O. od zarzucanego mu czynu;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków..</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięzle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność postępowania	umorzenia # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięzle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk, art. 3 ust. 1 3 i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst

jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.),
zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa
270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem kosztów
sądowych za postępowanie odwoławcze.

7. PODPIS